

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 52.

Tennte Session.

42de Møde.

Lørdagen den 17de December.

(Fortf.)

Wessely (fortf.): Jeg skal, for at nævne et andet Exempel, gøre opmærksom paa, at der i vore Blade igaarastes er anmeldt, at Bankbestyrelsen vil andrage hos Regjeringen paa en Tilladelse til at udgive en forøget Seddelmasse af 4 Millioner, og at 2,400,000 Rbd. skulle overlades til Finantsministeren mod $2\frac{1}{2}$ pCt. Rente, for at sætte ham istand til at inddrage de saakaldte „Cassenscheine“ i Hølfsteen og sætte disse Sedler i Omlob der. Jeg mener nu, at det er et Spørgsmaal af den yderste Vigtighed, om en Bevilling til Banken om at udstede flere Sedler, kan gives, uden at Ministeriet henvender sig til Rigsdagen. Jeg mener, at det er et af disse store Spørgsmaal, ved hvilke det er af yderste Vigtighed, at der ikke gaaes for vidt, uden at Landstthinget derom faaer Leilighed til at yttre sig, og at det maa være af Vigtighed for Regjeringen at komme til Kundskab om, hvilken Mening Landstthinget i saa Henseende holder til. Jeg skal ikke gaae videre ind paa de Spørgsmaal, som denne Forholdsregel kan give Anledning til. Der siges i denne Underretning, at Finantsministeren vil give $2\frac{1}{2}$ pCt. Rente til Banken; men, saavidt jeg har opfattet det Patent, der er fremlagt for den hølsteenske Ständerforsamling, ere disse Cassenscheine ikke rentebærende; det er altsaa en forøget Udgift, som derved vil finde Sted. Jeg har her saaledes nævnt et Par Exempler paa de almindelige Grundfætninger for Finantsbestyrelsen, som kunde komme under Overveielse, og jeg vil tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Rigsdagsmand (Andræ), som først har fremsat Bemærkningerne om

Landstthingets Forhold til Finantsloven, om han ikke formener, at det turde være hensigtsmæssigt, at et Udvalg af Landstthinget kom til at yttre sig om saadanne store og vigtige Principer angaaende Bestyrelsen af det hele Finantsvæsen.

Dreier: Jeg skal med Hensyn til et enkelt Punct, der blev berørt af den ærede 1ste Landstthingsmand for Sde Kreds (Woserup) tillade mig en Bemærkning. Saavidt jeg forstod ham, ansaae han det for et Motiv til at nedsætte et Udvalg paa Sagens nærværende Trin, at, den Afbrydelse i Rigsdagens Forhandlinger, der vil foraarsages ved den forestaaende Høitid, kunde, naar et Udvalg nu nedsættes, benyttes til at behandle Sagen, saaledes at, naar Rigsdagen igjen samledes, den da meget hurtigere kunde fremmes. Det er netop Hensynet til denne Afbrydelse og hvad deraf følger, der for mig er et Motiv til at stemme imod, at der for Tiden nedsættes et Udvalg; thi, hvis man tilsigtede ved et Udvalg at benytte denne Tidsfrist saaledes, som man venter, saa vilde man blive nødsaget til ved Valget af Medlemmerne til Udvalget fortrinligen og næsten udelukkende at tage Hensyn til dem, der blive tilstede her i Byen under Ferien, hvis jeg maa benævne den saaledes, og det er vistnok ikke ønskeligt. Dette Hensyn er derfor for mig en yderligere Grund til at stemme imod, at der paa Sagens nærværende Trin nedsættes et Udvalg.

Kirck: Jeg vilde blot i Anledning af nogle Ytringer fra min ærede Ven tilhøre (B. Christensen) tillade mig at gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Han meente, at jeg havde yttret, at det Udvalg, der muligens kunde blive nedsat i denne Sag, vilde befatte sig med Oppsummering af de forskjellige Summer og gjøre opmærksom paa de mulige Feil. Det har jeg